

Stamming

Stamming karakteriseres ved gjentakelser av språklyder eller stavelser, forlengelse av lyder og stans i stemmeproduksjonen. Talen virker ofte anstrengt. Stamming kan for en del bli et så stort problem at det virker forstyrrende på personens utvikling. En slik ugunstig utvikling kan likevel forebygges hos de fleste.

De som stammer er ingen enhetlig gruppe. Stamming er svært ulikt fra person til person. Noen stammer sjelden, mens andre stammer på omtrent hvert eneste ord. Noen har lette repetisjoner og forlengelser, mens andre kjemper hardt for å få frem ordene.

Hos de fleste begynner stammingen i førskolealder når språket er i rask utvikling. Stammingen kan utvikles gradvis eller komme plutselig. Det er vanlig at stammingen opptrer i perioder, og at den som stammer også har kortere eller lengre perioder med flytende tale.

Man kjenner ikke årsakene til stamming, men man mener at så vel medfødte som psykiske og sosiale faktorer kan ligge til grunn for at stammingen oppstår og utvikler seg. Man vet likevel at flere menn enn kvinner stammer, at det er 20% større sjans for å utvikle stamming hvis en nær slektning har taleproblemer og at en del av de som stammer har hatt problemer med å lære ord og lyder tidlig i barndommen. En del nyere forskning har konsentrert seg om å finne fysiske årsaker. Det er for eksempel påvist at noen mennesker med stamming har problemer med å koordinere talemusklene og trenger lenger tid på å få sagt det de ønsker. Teorien om at stamming skyldes nervøsitet er ikke riktig. Personer som stammer er ikke mer nervøse enn andre. De kan imidlertid være mer engstelige for bestemte talesituasjoner enn andre, men dette er en følge av stammingen.